

غلامرضا قاسم‌پور
معاون توسعه مدیریت و منابع
اداره کل بیمه سلامت استان بوشهر

یک نظام بیمه پایه، یک مسیر؛ همگرایی صندوق‌ها ضرورت یا رویا؟

تعدد صندوق‌های بیمه‌ای و تفاوت در منابع، تعهدات و سطح پوشش، یکی از چالش‌های مهم نظام بیمه پایه سلامت است؛ چالشی که ضرورت حرکت به سمت همگرایی و کاهش شکاف میان بیمه‌شدگان را بیش از گذشته مطرح کرده است. نظام بیمه پایه سلامت زمانی می‌تواند به معنای واقعی کلمه در خدمت عدالت قرار گیرد که نوع صندوق بیمه‌ای، تعیین‌کننده میزان دسترسی افراد به خدمات ضروری سلامت نباشد.

با این حال، وجود صندوق‌های متعدد با تفاوت‌هایی در منابع مالی، جمعیت تحت پوشش، تعهدات قانونی و نحوه خرید و ارائه خدمات، می‌تواند زمینه‌ساز تفاوت در سطح برخورداری بیمه‌شدگان و شکل‌گیری احساس نابرابری در جامعه شود.عدالت در سلامت به این معناست که نیاز افراد به خدمات سلامت، بیش از جایگاه بیمه‌ای آنان تعیین‌کننده میزان برخورداری‌شان از خدمات ضروری باشد. از این منظر، همگرایی صندوق‌های بیمه‌ای می‌تواند یکی از مسیرهای مهم برای کاهش نابرابری و حرکت به سمت دسترسی عادلانه‌تر به خدمات سلامت باشد.البته سخن گفتن از تجمیع صندوق‌ها آسان‌تر از اجرای آن است. تجمیع، صرفاً به معنای ادغام چند ساختار اداری یا سازمانی نیست؛ بلکه فرآیندی پیچیده است که باید در آن تفاوت منابع، مصارف، تعهدات، قوانین، گروه‌های تحت پوشش و حتی سازوکارهای مدیریتی صندوق‌ها به دقت مورد توجه قرار گیرد.

هرگونه تصمیم شتاب‌زده در این زمینه می‌تواند به جای حل مسئله، چالش‌های جدیدی ایجاد کند.به همین دلیل، شاید همگرایی مرحله‌ای واقع‌بینانه‌تر از یک ادغام دفعی باشد. می‌توان در نخستین گام، استانداردهای حداقلی و مشترکی برای بسته خدمات پایه تعریف کرد؛ سپس با ایجاد سازوکارهای هماهنگ در خرید خدمات، ارزیابی عملکرد، تبادل اطلاعات و